

Uradni list

Evropske unije

C 87

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 63

16. marec 2020

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2020/C 87/01	Zadnje objave Sodišča Evropske unije v <i>Uradnem listu Evropske unije</i>	1
--------------	--	---

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2020/C 87/02	Zadeva C-569/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Potenza (Italija) 26. julija 2019 – OM/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca in drugi	2
2020/C 87/03	Zadeva C-829/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hamburg (Nemčija) 13. novembra 2019 – XY/KLM Cityhopper BV	2
2020/C 87/04	Zadeva C-836/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgericht Gera (Nemčija) 18. novembra 2019 – Toropet Ltd./Landkreis Greiz	3
2020/C 87/05	Zadeva C-854/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgericht Köln (Nemčija) 22. novembra 2019 – Vodafone GmbH/Bundesrepublik Deutschland	3
2020/C 87/06	Zadeva C-869/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 28. novembra 2019 – L/Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.	5

SL

2020/C 87/07	Zadeva C-873/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Nemčija) 29. novembra 2019 – Deutsche Umwelthilfe eV/Bundesrepublik Deutschland	5
2020/C 87/08	Zadeva C-880/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Düsseldorf (Nemčija) 3. decembra 2019 – VZ in drugi/Eurowings GmbH	6
2020/C 87/09	Zadeva C-882/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Provincial de Barcelona (Španija) 3. decembra 2019 – Sumal, S.L./Mercedes Benz Trucks España, S.L.	7
2020/C 87/10	Zadeva C-901/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Nemčija) 10. decembra 2019 – CF, DN/Bundesrepublik Deutschland	7
2020/C 87/11	Zadeva C-907/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 11. decembra 2019 – Q-GmbH/Finanzamt Z	8
2020/C 87/12	Zadeva C-914/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 12. decembra 2019 – Ministero della Giustizia, ki ga zastopa trenutni minister/GN	9
2020/C 87/13	Zadeva C-919/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovaška) 16. decembra 2019 – kazenski postopek proti X.Y.	9
2020/C 87/14	Zadeva C-931/19: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzgericht (Avstrija) 20. decembra 2019 – Titanium Ltd	10
2020/C 87/15	Zadeva C-933/19 P: Pritožba, ki jo je Autostrada Wielkopolska S.A. vložila 20. decembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 24. oktobra 2019 v zadevi T-778/17, Autostrada Wielkopolska S.A./Komisija	11
2020/C 87/16	Zadeva C-934/19 P: Pritožba, ki sta jo Algebris (UK) Ltd, Anchorage Capital Group LLC vložila 20. decembra 2019 zoper sklep Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 10. oktobra 2019 v zadevi T-2/19, Algebris (UK) in Anchorage Capital Group/SRB	12
2020/C 87/17	Zadeva C-947/19 P: Pritožba, ki jo je Carmen Liaño Reig vložila 23. decembra 2019 zoper sklep Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 24. oktobra 2019 v zadevi T-557/17, Liaño Reig/SRB	13
2020/C 87/18	Zadeva C-6/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tallinna Ringkonnakohus (Estonija) 7. januarja 2020 – Sotsiaalministeerium/Innove SA	15
2020/C 87/19	Zadeva C-8/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Nemčija) 9. januarja 2020 – L.R./Bundesrepublik Deutschland	15
2020/C 87/20	Zadeva C-13/20: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour d'appel de Bruxelles (Belgija) 14. januarja 2020 – Top System SA/État belge	16
2020/C 87/21	Zadeva C-22/20: Tožba, vložena 17. januarja 2020 – Evropska komisija/Kraljevina Švedska	16
2020/C 87/22	Zadeva C-51/20: Tožba, vložena 29. januarja 2020 – Evropska komisija/Helenska republika	18
2020/C 87/23	Zadeva C-57/20: Tožba, vložena 4. februarja 2020 – Evropska komisija/Zvezna republika Nemčija	18

Splošno sodišče

2020/C 87/24	Zadeva T-619/19 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 12. decembra 2019 – KF/SATCEN (Odločba o uvedbi upravne preiskave – Predlog za odlog izvršitve odločbe – Predlog za izdajo začasne odredbe – Nedopustnost – Neobstoj nujnosti)	20
2020/C 87/25	Zadeva T-873/19: Tožba, vložena 11. decembra 2019 – Multi-Service/Komisija	20
2020/C 87/26	Zadeva T-881/19: Tožba, vložena 31. decembra 2019 – GABO:mi/Komisija	21
2020/C 87/27	Zadeva T-4/20: Tožba, vložena 3. januarja 2020 – Sieć Badawcza Łukasiewicz – Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii/Komisija	22
2020/C 87/28	Zadeva T-7/20: Tožba, vložena 7. januarja 2020 – Global Translation Solutions/Parlament	23
2020/C 87/29	Zadeva T-31/20: Tožba, vložena 20. januarja 2020 – West End Drinks/EUIPO – Pernod Ricard (The King of SOHO)	24
2020/C 87/30	Zadeva T-43/20: Tožba, vložena 27. januarja 2020 – AV in AW/Parlament	25
2020/C 87/31	Zadeva T-48/20: Tožba, vložena 28. januarja 2020 – Sahaj Marg Spirituality Foundation/EUIPO (Heartfulness)	26
2020/C 87/32	Zadeva T-49/20: Tožba, vložena 29. januarja 2020 – Rothenberger/EUIPO – Paper Point (ROBOX)	26
2020/C 87/33	Zadeva T-51/20: Tožba, vložena 31. januarja 2020 – Mélin/Parlament	27
2020/C 87/34	Zadeva T-56/20: Tožba, vložena 3. februarja 2020 – Bezos Family Foundation/EUIPO – SNCF Mobilités (VROOM)	28
2020/C 87/35	Zadeva T-57/20: Tožba, vložena 3. februarja 2020 – Group/EUIPO – Iliev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL)	29
2020/C 87/36	Zadeva T-61/20: Tožba, vložena 3. februarja 2020 – Sonova/EUIPO – Digitmarket (B-Direct)	30

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2020/C 87/01)***Zadnja objava**

UL C 77, 9.3.2020

Prejšnje objave

UL C 68, 2.3.2020

UL C 61, 24.2.2020

UL C 54, 17.2.2020

UL C 45, 10.2.2020

UL C 36, 3.2.2020

UL C 27, 27.1.2020

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Potenza (Italija) 26. julija 2019 – OM/Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca in drugi

(Zadeva C-569/19)

(2020/C 87/02)

*Jezik postopka: italijanščina***Predložitevno sodišče**

Tribunale di Potenza

Stranke v postopku v glavni stvari*Tožeča stranka:* OM*Tožene stranke:* Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri

Sodišče (deveti senat) je s sklepom z dne 7. novembra 2019 predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Potenza (sodišče v Potenzi), razglasilo za očitno nedopusten.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Hamburg (Nemčija) 13. novembra 2019 – XY/KLM Cityhopper BV

(Zadeva C-829/19)

(2020/C 87/03)

*Jezik postopka: nemščina***Predložitevno sodišče**

Amtsgericht Hamburg

Stranki v postopku v glavni stvari*Tožeča stranka:* XY*Tožena stranka:* KLM Cityhopper BV

Zadeva je bila s sklepom Sodišča z dne 17. januarja 2020 izbrisana iz vpisnika Sodišča.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgericht Gera (Nemčija)
18. novembra 2019 – Toropet Ltd./Landkreis Greiz

(Zadeva C-836/19)

(2020/C 87/04)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgericht Gera

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Toropet Ltd.

Tožena stranka: Landkreis Greiz

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 10(a) Uredbe št. 1069/2009 ⁽¹⁾ razlagati tako, da prvotna uvrstitev med snovi kategorije 3 preneha veljati, če snovi zaradi razgradnje in kvarjenja niso več primerne za prehrano ljudi?
2. Ali je treba člen 10(f) Uredbe št. 1069/2009 razlagati tako, da prvotna uvrstitev med snovi kategorije 3 za proizvode živalskega izvora ali živila, ki vsebujejo proizvode živalskega izvora, preneha veljati, če snovi zaradi poznejših procesov razgradnje oziroma kvarjenja pomenijo tveganje za javno zdravje ali zdravje živali?
3. Ali je treba določbo člena 9(d) Uredbe št. 1069/2009 ozko razlagati tako, da je treba snovi, mešane s tujki, kot so žagovina, uvrstiti med snovi kategorije 2 samo, če gre za snovi za predelavo, ki so namenjene za krmo?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (UL 2009, L 300, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgericht Köln (Nemčija)
22. novembra 2019 – Vodafone GmbH/Bundesrepublik Deutschland

(Zadeva C-854/19)

(2020/C 87/05)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgericht Köln

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Vodafone GmbH

Tožena stranka: Bundesrepublik Deutschland

Vprašanja za predhodno odločanje

1. (a) Ali je treba pojem regulirane storitve podatkovnega gostovanja v smislu člena 6a v povezavi s členom 2(2) (m) Uredbe št. 531/2012⁽¹⁾ v primeru, v katerem je mogoče tarifo mobilnih storitev, ki jo uporabniki lahko uporabljajo v tujini in ki za mobilni podatkovni promet določa mesečno količino podatkov, ki je vključena, po porabi katere se hitrost prenosa zniža, razširiti za brezplačno tarifno opcijo, na podlagi katere je mogoče na nacionalnem ozemlju uporabljati nekatere storitve partnerskih podjetij telekomunikacijskega podjetja, ne da bi se količina podatkov, porabljena z uporabo teh storitev, všela v mesečno količino podatkov, ki je vključena v tarifi mobilnih storitev, medtem ko se zadevna količina podatkov v tujini všteje v mesečno količino podatkov, ki je vključena v tarifi mobilnih storitev, razlagati tako, da je treba tarifo mobilnih storitev in tarifno opcijo skupaj šteti za enotno regulirano storitev podatkovnega gostovanja, zaradi česar to, da se količina podatkov, porabljena z uporabo storitev partnerskih podjetij, samo na nacionalnem ozemlju ne všteva v mesečno količino podatkov, ki je vključena, ni dopustno?
 - (b) Če je odgovor na prvo vprašanje, točka (a), pritrdilen: ali je treba člen 6a Uredbe št. 531/2012 v položaju, kot je obravnavani v tem postopku, razlagati tako, da je treba to, da se količina podatkov, porabljena z uporabo storitev partnerskih podjetij, v tujini všteva v mesečno količino podatkov, ki je vključena v tarifi mobilnih storitev, opredeliti kot zaračunanje pribitka?
 - (c) Če odgovor na prvo vprašanje, točka (a), in prvo vprašanje, točka (b), pritrdilen: ali to velja tudi, če se tarifna opcija v položaju, kot je obravnavani v tem postopku, zaračunava?
-
2. (a) Če je odgovor na prvo vprašanje, točka (a), pritrdilen: ali je treba člen 6b(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 531/2012 v položaju, kot je obravnavani v tem postopku, razlagati tako, da je mogoče politiko poštene uporabe („Fair Use Policy“) pri uporabi reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja določiti tudi za tarifno opcijo samo po sebi?
 - (b) Če je odgovor na prvo vprašanje, točka (a), pritrdilen, na drugo vprašanje, točka (a), pa nikalen: ali je treba člen 6b(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 531/2012 v položaju, kot je obravnavani v tem postopku, razlagati tako, da je mogoče določiti skupno politiko poštene uporabe („Fair Use Policy“) pri uporabi reguliranih maloprodajnih storitev gostovanja, tako za tarifo mobilnih storitev kot tudi za tarifno opcijo, če se količina podatkov, ki jo je treba zagotoviti v okviru skupne „Fair Use Policy“, odmeri na podlagi skupne domače maloprodajne cene mobilnih storitev oziroma vsote skupnih domačih maloprodajnih cen mobilnih storitev in tarifne opcije?
 - (c) Če je treba na prvo vprašanje, točka (a), odgovoriti pritrdilno, na drugo vprašanje, točka (a), in drugo vprašanje, točka (b), pa nikalno: ali je mogoče člen 6b(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 531/2012 v povezavi s členom 4(2), prvi pododstavek, Izvedbene uredbe št. 2016/2286⁽²⁾ v položaju, kot je obravnavani v tem postopku, po analogiji uporabiti tako, da je mogoče politiko poštene uporabe („Fair Use Policy“) določiti za tarifno opcijo samo po sebi?
-
3. (a) Če je odgovorna drugo vprašanje, točka (a) ali točka (c), pritrdilen: ali je treba pojem paketa z odprtim prenosom podatkov v smislu člena 6b(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 531/2012 v povezavi s členom 4(2), prvi pododstavek, in členom 2(2)(c) Izvedbene uredbe št. 2016/2286 razlagati tako, da je treba tarifno opcijo, ki se zaračunava, šteti za paket z odprtim prenosom podatkov?
 - (b) Če je odgovor na tretje vprašanje, točka (a), pritrdilen: ali to velja tudi, če se tarifna opcija v položaju, kot je obravnavani v tem postopku, ne zaračunava?

4. Če je odgovor na drugo vprašanje, točka (a) ali (c), pritrdilen, na tretje vprašanje, točka (a) ali (b), pa nikalen: ali je treba v položaju, kot je obravnavani v tem postopku, člen 6b(1), prvi pododstavek, Uredbe št. 531/2012 v povezavi s členom 4(2), prvi pododstavek, Izvedbene uredbe št. 2016/2286 razlagati tako, da je treba skupno domačo maloprodajno ceno mobilnih storitev uporabiti tudi za odmero količine, ki jo je treba uporabniku gostovanja zagotoviti v okviru „politike poštene uporabe“, ki se nanaša samo na tarifno opcijo samo po sebi?

(¹) Uredba (EU) št. 531/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2012 o gostovanju v javnih mobilnih komunikacijskih omrežjih v Uniji (UL 2012, L 172, str. 10).

(²) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/2286 z dne 15. decembra 2016 o določitvi podrobnih pravil glede uporabe politike poštene uporabe in metodologije za oceno trajnosti odprave maloprodajnih pribitkov za gostovanje ter glede vloge, ki jo predloži ponudnik gostovanja za namene navedene ocene (UL 2016, L 344, str. 46).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Supremo (Španija) 28. novembra 2019 – L/Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

(Zadeva C-869/19)

(2020/C 87/06)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Tribunal Supremo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: L

Tožena stranka: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali člen 6(1) Direktive 93/13/EGS (¹) nasprotuje uporabi postopkovnih načel dispozitivnosti, odločanja v mejah zahtevkov in prepovedi *reformatio in peius*, ki sodišču, ki odloča o pritožbi, ki jo je vložila banka proti sodbi, s katero se je časovno omejilo vračilo zneskov, ki jih je potrošnik zaradi „klavzule o minimalni obrestni meri“, razglašene za nično, neupravičeno plačal, preprečujejo, da bi priznalo vračilo vseh navedenih zneskov, in s tem poslabšajo položaj tožeče stranke, saj navedene omejitve potrošnik ni izpodbijal?

(¹) Direktiva Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 288).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (Nemčija) 29. novembra 2019 – Deutsche Umwelthilfe eV/Bundesrepublik Deutschland

(Zadeva C-873/19)

(2020/C 87/07)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Deutsche Umwelthilfe eV

Tožena stranka: Bundesrepublik Deutschland

ob udeležbi: Volkswagen AG

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 9(3) Konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, podpisane 25. junija 1998 v Aarhusu in odobrene v imenu Evropske skupnosti s Sklepom Sveta z dne 17. februarja 2005 ⁽¹⁾ (2005/370/ES), v povezavi s členom 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah razlagati tako, da morajo imeti združenja za varstvo okolja načeloma možnost, da pred sodiščem izpodbijajo odločbo, s katero se odobrava proizvodnja dizelskih osebnih vozil z odklopnimi napravami, kar je morda v nasprotju s členom 5(2) Uredbe (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil ⁽²⁾?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:
 - (a) ali je treba člen 5(2) Uredbe (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil razlagati tako, da je merilo za vprašanje upravičene potrebe po odklopni napravi zaradi zaščite motorja pred okvarami ali poškodbami in varnega delovanja vozila načeloma aktualno stanje tehnike v smislu tehnično izvedljivega ob podelitvi ES-homologacije?
 - (b) ali je treba poleg stanja tehnike upoštevati druge okoliščine, zaradi katerih je lahko odklopna naprava dopustna, čeprav, če bi se jo presojalo samo na podlagi vsakokratnega aktualnega stanja tehnike, ne bi bilo „upravičene potrebe“ po njej v smislu člena 5(2), drugi stavek, točka (a), Uredbe (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o homologaciji motornih vozil glede na emisije iz lahkih potniških in gospodarskih vozil (Euro 5 in Euro 6) in o dostopu do informacij o popravilu in vzdrževanju vozil?

⁽¹⁾ Sklep sveta z dne 17. februarja 2005 o sklenitvi Konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, v imenu Evropske skupnosti (U 2005, L 124, str. 1).

⁽²⁾ UL 2007, L 171, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Düsseldorf (Nemčija)
3. decembra 2019 – VZ in drugi/Eurowings GmbH

(Zadeva C-880/19)

(2020/C 87/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Amtsgericht Düsseldorf

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: VZ in drugi

Tožena stranka: Eurowings GmbH

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 5(1)(c)(iii) Uredbe (ES) št. 261/2004 ⁽¹⁾ razlagati tako, da mora biti tam omenjena sprememba poti, ki potniku omogoča, da odleti največ eno uro pred odhodom po voznem redu, izvedena iz istega kraja odhoda, kot je bil za rezerviran let, ali pa pride v poštev tudi odhod z drugega letališča?

2. Če pride v poštev tudi odhod z drugega letališča, ali je tedaj upoštevno le, da do odhoda pride največ eno uro pred odhodom po voznem redu, ne glede na to, kako dolga je pot potnika do tega letališča, ali je treba časovni zamik izračunati tudi ob upoštevanju poti potnika do tega letališča?

(¹) Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Audiencia Provincial de Barcelona (Španija)
3. decembra 2019 – Sumal, S.L./Mercedes Benz Trucks España, S.L.

(Zadeva C-882/19)

(2020/C 87/09)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Audiencia Provincial de Barcelona

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sumal, S.L.

Tožena stranka: Mercedes Benz Trucks España, S.L.

Vprašanja za predhodno odločanje

- (A) Ali doktrina gospodarske enote, ki izhaja iz sodne prakse Sodišča Evropske unije, upravičuje razširitev odgovornosti matične družbe na hčerinsko ali pa se ta doktrina uporablja samo za razširitev odgovornosti hčerinskih družb na matično družbo?
- (B) Ali je treba za uporabo koncepta gospodarske enote v okviru odnosov *znotraj* skupine upoštevati izključno dejavnike nadzora ali jo je mogoče utemeljiti tudi z drugimi merili, vključno s tem, da se je lahko hčerinska družba okoristila s kršitvami?
- (C) Če se prizna možnost razširitve odgovornosti z matične na hčerinsko družbo, pod katerimi pogoji je taka razširitev mogoča?
- (D) Če odgovori na prejšnja vprašanja pritrjujejo priznanju razširitve odgovornosti za dejanja matičnih družb na hčerinske družbe, ali je nacionalni predpis, kot je člen [71(2)] zakona o varstvu konkurence, ki zajema samo možnost razširitve odgovornosti s hčerinske na matično družbo pod pogojem, da ima matična družba nadzor nad hčerinsko družbo, v skladu s to doktrino Unije?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg (Nemčija) 10. decembra 2019 – CF, DN/Bundesrepublik Deutschland

(Zadeva C-901/19)

(2020/C 87/10)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki in pritožnika: CF, DN

Tožena stranka in nasprotna stranka v postopku s pritožbo: Bundesrepublik Deutschland

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali člen 15(c) in člen 2(f) Direktive 2011/95/EU ⁽¹⁾ nasprotujeta razlagi in uporabi nacionalne določbe, v skladu s katero lahko resna in individualna grožnja življenju ali telesni celovitosti civilista zaradi vsesplošnega nasilja v situacijah oboroženega spopada (v smislu, da bi za civilista samo zaradi navzočnosti na zadevnem območju obstajalo utemeljeno tveganje, da bo izpostavljen taki grožnji) v primerih, v katerih ta oseba zaradi elementov, ki so značilni za njen osebni položaj ni posamično prizadeta, obstaja samo, če je bilo doslej že ugotovljeno minimalno število civilnih žrtev (mrtvih in ranjenih)?
2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen: ali je treba presojo, ali bo nastopila taka grožnja, opraviti ob celovitem upoštevanju vseh okoliščin posameznega primera? Če je odgovor nikalen: katere druge zahteve za to presojo so določene v pravu Unije?

⁽¹⁾ Direktiva 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite (UL 2011, L 337, str. 9).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 11. decembra 2019 – Q-GmbH/Finanzamt Z

(Zadeva C-907/19)

(2020/C 87/11)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in revidentka: Q-GmbH

Tožena stranka in nasprotna stranka v revizijskem postopku: Finanzamt Z

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali gre za storitev, uvrščeno med zavarovalne in pozavarovalne transakcije, ki jo opravljajo zavarovalni posredniki in zavarovalni zastopniki in ki je oproščena davka v smislu člena 135(1)(a) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽¹⁾, če davčni zavezanec, ki za zavarovalnico opravlja dejavnost posredovanja, tej zavarovalnici dodatno da na razpolago tudi posredovani zavarovalni produkt?

⁽¹⁾ UL 2006, L 347, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 12. decembra 2019 – Ministero della Giustizia, ki ga zastopa trenutni minister/GN

(Zadeva C-914/19)

(2020/C 87/12)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnik: Ministero della Giustizia, ki ga zastopa trenutni minister

Nasprotna stranka v pritožbenem postopku: GN

ob udeležbi: HM, JL, JJ

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali člen 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, člen 10 PDEU in člen 6 Direktive Sveta 2000/78/ES⁽¹⁾ z dne 27. novembra 2000 v delu, v katerem prepovedujejo diskriminacijo na podlagi starosti za zaposlitev, nasprotujejo temu, da država članica določi starostno mejo za dostop do notarskega poklica?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 79).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovaška) 16. decembra 2019 – kazenski postopek proti X.Y.

(Zadeva C-919/19)

(2020/C 87/13)

Jezik postopka: slovaščina

Predložitevno sodišče

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Stranki v postopku v glavni stvari

Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, X.Y.

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 4(1)(a) Okvirnega sklepa⁽¹⁾ razlagati tako, da so v njem določena merila izpolnjena le, če ima obsojena oseba v državi članici, katere državljan je, družinske, socialne, poklicne ali druge vezi, ob upoštevanju katerih je mogoče utemeljeno domnevati, da lahko izvršitev kazni v tej državi omogoča lažjo socialno rehabilitacijo, in da ta člen torej nasprotuje določbi nacionalnega prava, kakršna je člen 4(1)(a) zakona št. 549/2011 (v besedilu, veljavnem do 31. decembra 2019), ki v takih primerih omogoča priznanje in izvršitev sodbe že samo na podlagi običajnega prebivališča, kot je formalno prijavljeno v državi izvršiteljici, ne da bi se upoštevalo, ali ima obsojena oseba v tej državi dejanske vezi, ki bi ji lahko omogočile boljšo socialno rehabilitacijo?

2. Če je odgovor na prejšnje vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 4(2) Okvirnega sklepa razlagati tako, da mora pristojni organ države izdajateljice tudi v primeru iz člena 4(1)(a) Okvirnega sklepa, preden pošlje sodbu in potrdilo, ugotoviti, da bo izvršitev kazni v državi izvršiteljici primerna z vidika lažje socialne rehabilitacije obsojene osebe, in da mora pri tem pridobljene informacije navesti v delu (d), točka 4, potrdila, zlasti če obsojena oseba v mnenju, ki ga izrazi skladno s členom 6(3) Okvirnega sklepa, navede, da ima dejanske družinske, socialne ali poklicne vezi v državi izdajateljici?
3. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen, ali je treba člen 9(1)(b) Okvirnega sklepa razlagati tako, da obstaja razlog za zavrnitev priznanja in izvršitve sodb tudi, če v primeru iz člena 4(1)(a) Okvirnega sklepa, kljub posvetovanju iz odstavka 3 navedene določbe in morebitnim drugim potrebnim informacijam, ni dokazan obstoj družinskih, socialnih, poklicnih ali drugih vezi, na podlagi katerih bi bilo mogoče utemeljeno domnevati, da bo izvršitev kazni v državi izvršiteljici lahko olajšala socialno rehabilitacijo obsojene osebe?

(¹) Okvirni sklep Sveta 2008/909/PNZ z dne 27. novembra 2008 o uporabi načela vzajemnega priznavanja sodb v kazenskih zadevah, s katerimi so izrečene zaporne kazni ali ukrepi, ki vključujejo odvzem prostosti, za namen njihovega izvrševanja v Evropski uniji (UL 2008, L 327, str. 27), kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009 (UL 2009, L 81, str. 24).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzgericht (Avstrija) 20. decembra 2019 – Titanium Ltd

(Zadeva C-931/19)

(2020/C 87/14)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesfinanzgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Titanium Ltd

Nasprotna stranka: Finanzamt Wien 1/23

Vprašanje za predhodno odločanje (¹)

Ali je treba pojem „stalna poslovna enota“ razlagati tako, da morajo biti vedno prisotni človeški in tehnični viri in morajo biti zato v poslovni enoti obvezno prisotni lastni zaposleni izvajalca storitev, ali pa je mogoče v konkretnem primeru obdavčljivega oddajanja nepremičnine, ki je na ozemlju države članice, v najem, pri katerem gre zgolj za pasivno storitev, katere predmet je dopustitev, to nepremičnino, tudi če v njej ni človeških virov, šteti za „stalno poslovno enoto“?

(¹) V zvezi z razlago Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL 2006, L 347, str. 1) v različici, kot izhaja iz Direktive Sveta 2008/8/ES (UL 2008, L 44, str. 11) in Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 282/2011 z dne 15. marca 2011 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2006/112 (UL 2011, L 77, str. 1).

Pritožba, ki jo je Autostrada Wielkopolska S.A. vložila 20. decembra 2019 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 24. oktobra 2019 v zadevi T-778/17, Autostrada Wielkopolska S.A./Komisija

(Zadeva C-933/19 P)

(2020/C 87/15)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Autostrada Wielkopolska S.A. (zastopnika: O. Geiss, Rechtsanwalt, T. Siakka, dikigoros)

Drugi stranki v postopku: Evropska komisija, Republika Poljska

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi;
- Sklep Komisije (EU) 2018/556 z dne 25. avgusta 2017 o državni pomoči SA.35356 (2013/C) (ex 2013/NN, ex 2012/N) ki jo je Poljska dodelila podjetju Autostrada Wielkopolska S.A., razglasi za ničen ali zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču; in vsekakor
- Komisiji naloži plačilo stroškov pritožnice iz pritožbe in iz postopka v zadevi T-778/17 pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja štiri pritožbene razloge, navedene spodaj.

Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je pri zavrnitvi prvega tožbenega razloga pritožnice očitno napačno uporabilo pravo s tem, da je, potem ko je pravilno ugotovilo, da bi morala Komisija pritožnici omogočiti da ponovno predloži pripombe v upravnem postopku (pri čemer gre za ugotovitev, ki v okviru te pritožbe ni prerekana), uporabilo napačen pravni preizkus (pri katerem se zahteva, da je ugotovljen morebiten vpliv na odločitev) in izkrivilo vsebino spornega sklepa ter da ob ugotovitvi, da zahteve iz (napačnega) preizkusa niso izpolnjene, ni navedlo zadostne obrazložitve.

Drugi pritožbeni razlog: očitno napačna uporaba prava s strani Splošnega sodišča zajema nepreučitev tega, kako je Komisija uporabila preizkus zasebnega vlagatelja, glede na pravilno pravno merilo, in sicer v nasprotju s členom 107(1) PDEU, prekoračitev svoje pristojnosti za nadzor s tem, da je s svojo obrazložitvijo nadomestilo obrazložitev iz spornega sklepa, obrnitev dokaznega bremena, nezadostno obrazložitev, izkrivljanje dokazov, neupoštevanje dokaznih pravil (glede na svoje ugotovitve in svojo obveznost preučitve presoje Komisije glede na ustrezno pravno merilo) ter kršitev temeljnega načela primarnosti prava Unije. Natančneje, te napake se nanašajo na ugotovitev, da Komisiji ni bilo treba upoštevati in preučiti spremembe inflacije in tveganja glede menjalnega tečaja, na to, da se je Splošno sodišče oprlo na zakon z dne 28. julija 2005 kot omejitev preizkusa zasebnega vlagatelja, na ugotovitev, da Komisiji ni bilo treba upoštevati in preučiti tveganja odpovedi in sodnih postopkov, in na napake pri presoji Splošnega sodišča glede tretjega elementa iz točke 152 obrazložitve.

Tretji pritožbeni razlog: Splošno sodišče je pri zavrnitvi drugega dela drugega tožbenega razloga očitno napačno uporabilo pravo s tem, da je napačno uporabilo ustrezni preizkus, obrazložitev Komisije nedopustno nadomestilo s svojo obrazložitvijo, obrnilo dokazno breme, podalo nezadostno obrazložitev in s tem, da ni upoštevalo dokaznih pravil.

Četrti pritožbeni razlog: Splošno sodišče je pri zavrnitvi prvega dela petega tožbenega razloga napačno uporabilo pravo s tem, da je izkrivilo očiten pomen dokazov in navedlo nezadostno obrazložitev.

Pritožba, ki sta jo Algebris (UK) Ltd, Anchorage Capital Group LLC vložila 20. decembra 2019 zoper sklep Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 10. oktobra 2019 v zadevi T-2/19, Algebris (UK) in Anchorage Capital Group/SRB

(Zadeva C-934/19 P)

(2020/C 87/16)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnika: Algebris (UK) Ltd, Anchorage Capital Group LLC (zastopniki: T. Soames, avocat, N. Chesaites, advocaat, R. East, Solicitor, D. Mackersie, Barrister)

Druga stranka v postopku: Enotni odbor za reševanje (SRB)

Predlogi

Pritožnika Sodišču predlagata, naj:

- razveljavi točko 1 izreka izpodbijanega sklepa;
- razveljavi točko 2 izreka izpodbijanega sklepa in SRB naloži plačilo lastnih stroškov in plačilo stroškov pritožnikov v zvezi s postopkom na prvi stopnji in to pritožbo, ter
- pritožnikoma prizna aktivno legitimacijo za predlog razveljavitve sklepa, ki se izpodbija pred Splošnim sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnika s prvim pritožbenim razlogom trdita, da je Splošno sodišče s tem, ko je odločilo, da v zvezi s pritožnikoma ne gre za neposredno nanašanje, napačno uporabilo pravo, ker naj bi napačno razlagalo člen 20(11), drugi pododstavek, Uredbe (EU) 806/2014 ⁽¹⁾ (v nadaljevanju: Uredba 806/2014), in kršilo lastninske pravice tožečih strank.

Razlaga Splošnega sodišča je le-tega privedla do napačne ugotovitve, da v okoliščinah, kakršne so te v obravnavani zadevi, (1) bodo imele razlašene stranke, kakršne sta pritožnika, aktivno legitimacijo za izpodbijanje opustitve izvedbe naknadnega dokončnega vrednotenja samo, če lahko prejmejo nadomestilo v skladu s členom 20(11), drugi pododstavek, (b) Uredbe 806/2014; (2) je nadomestilo dolgovano le na podlagi člena 20(11), drugi pododstavek, (b), če se v veljavni shemi za reševanje uporablja ali instrument za reševanje s sredstvi upnikov v skladu s členom 27 Uredbe 806/2014, instrument premostitvene institucije v skladu s členom 25 Uredbe 806/2014, ali instrument izločitve sredstev v skladu s členom 26 Uredbe 806/2014; (3) zato upniki (in delničarji) ne bodo imeli aktivne legitimacije. Posledično, v okoliščinah, kakršne so v obravnavani zadevi, ko si je težko predstavljati katerokoli drugo stranko razen razlaščenih delničarjev in upnikov, ki bi imela aktivno legitimacijo za izpodbijanje dejstva, da SRB ni opravil naknadnega dokončnega vrednotenja, je SRB dovoljeno, da se opre na nepopolna in zelo nezanesljiva začasna vrednotenja. Na pritožnika se neposredno nanaša odločitev o opustitvi dokončnega vrednotenja, ker je zelo verjetno, da bi naknadno dokončno vrednotenje 1 in 2 potrdilo, da je bila banka napačno ovrednotena, zaradi česar bi SRB moral razmisliti, ali je treba pritožnikoma plačati nadomestilo z odpisom upnikovih terjatev in/ali s povečanjem nadomestila, ki ga Santander plača v skladu s členom 20(12) Uredbe 806/2014. Če bi SRB izvršil svojo diskrecijsko pravico, da ne nadomesti škode, bi se taka odločitev prav tako izpodbijala in bila predmet odškodninske tožbe.

Splošno sodišče z razlago člena 20(11) prav tako krši lastninsko pravico, določeno v členu 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ker je naknadno dokončno vrednotenje nujno, da se zagotovi, da: (1) je razlastitev pritožnikovih AT1 in T2 obveznic izvedena pod pogoji, določenimi z zakonom, in (2) je izplačano pravično nadomestilo, to je z določitvijo vrednosti banke na podlagi naknadnega dokončnega vrednotenja.

2. Pritožnika z drugim pritožbenim razlogom trdita, da je Splošno sodišče vsekakor napačno uporabilo pravo, ko je ugotovilo, da pritožnika nimata pravice do nadomestila na podlagi člena 20(12)(a) Uredbe 806/2014, in je s tem napačno razlagalo to določbo ter kršilo načelo prepovedi diskriminacije.

Pritožnika trdita, da bi moral člen 20(12)(a) v okviru reševanja banke vključevati okoliščine, v katerih so upoštevni kapitalski instrumenti (to so obveznice AT1 in T2) 100-odstotno odpisani (kot v obravnavani zadevi), ne glede na to, ali so odpisani na podlagi člena 22(1) Uredbe 806/2014, ali na podlagi instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov, iz dveh razlogov. Prvič, ta pristop je v skladu z dejstvom, da je 100-odstotno reševanje s sredstvi upnikov (*bail-in*) in 100-odstotni odpis/konverzija (*write-down/ conversion*) obveznic AT1 in T2 dejansko in v bistvu ista stvar (z enakimi ekonomskimi učinki), glede na to, da na podlagi obeh pride do odpisa dolga, ki ga ima banka do svojih upnikov ali do njegove konverzije v lastniški kapital. Drugič, bilo bi diskriminirajoče in napačno, če upniki/delniki, katerih dolžniški instrumenti so bili odpisani in konvertirani v skladu s členom 22(1) Uredbe 806/2014, ne bi mogli dobiti nadomestila, medtem ko bi tisti, za katere se v skladu s členom 27 Uredbe 806/2014 uporablja *bail-in*, lahko dobili nadomestilo, kljub dejstvu, da: (1) je pravni mehanizem za odpis in konverzijo v skladu s členom 21 Uredbe 806/2014 in za *bail-in* v skladu s členom 27 Uredbe 806/2014 isti, ter (2) oba ukrepa temeljita na istem začasnem vrednotenju.

(¹) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1).

Pritožba, ki jo je Carmen Liaño Reig vložila 23. decembra 2019 zoper sklep Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 24. oktobra 2019 v zadevi T-557/17, Liaño Reig/SRB

(Zadeva C-947/19 P)

(2020/C 87/17)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Pritožnica: Carmen Liaño Reig (zastopnik: F. López Antón, abogado)

Druga stranka v postopku: Enotni odbor za reševanje

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj

- (i) pritožbi ugotovi in razveljavi sklep Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 24. oktobra 2019 v zadevi T-557/17 (Carmen Liaño Reig/Enotni odbor za reševanje) v delu, v katerem je bilo ugotovljeno, da tožba, ki jo je pritožnica vložila pri Splošnem sodišču, ni dopustna, in v katerem je bilo pritožnici naloženo plačilo stroškov SRB, ki so navedeni v točkah 1 in 3 izreka sklepa.
- (ii) na podlagi člena 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije dokončno odloči o sporu, v katerem je pritožnica vložila tožbo pri Splošnem sodišču v zgoraj navedeni zadevi, in ugotovi, da tožba, ki jo je pritožnica navedla v tožbi, vloženi pri Splošnem sodišču, če meni, da je zadeva zrela za razsojanje, sicer pa zadevo vrne Splošnemu sodišču v ponovno razsojanje in pridrži odločitev o stroških.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

A) Pritožbeni razlogi, ki se nanašajo na razloge za nedopustnost tožbe, ker je bilo v sklepu ugotovljeno, da delne razveljavitve odločitve o reševanju, ki jo je zahtevala pritožnica, ni mogoče ločiti od ostalih elementov sheme za reševanje brez poseganja v bistvo odločitve o reševanju.

Prvi pritožbeni razlog: pravni argument, naveden v točki 40 sklepa, ni obrazložen.

Drugi pritožbeni razlog: trditev, navedena v točki 40 sklepa, je napačna in neutemeljena, ker ne upošteva podatkov o zneskih kapitalskih instrumentov stopnje 2, na katere se nanaša člen 6(1)(d) sklepa za reševanje in ki so predmet pretvorbe v izdajo delnic družbe Banco Popular.

Tretji pritožbeni razlog: v sklepu ni upoštevana sodna praksa Sodišča, v skladu s katero je treba spremembo bistva akta presoјati na podlagi objektivnega merila.

Četrti pritožbeni razlog: v točkah 30 in 35 sklepa ni obrazložena domnevna nujnost pretvorbe vseh kapitalskih instrumentov stopnje 2 kot obvezen predpogoj za izvajanje instrumenta za reševanje v obliki prodaje poslovanja.

Peti pritožbeni razlog: v sklepu je napačno uporabljeno pravo, ker ta sklep temelji na ponudbi za nakup družbe Banco de Santander, ki ni med dokumenti iz spisa.

Šesti pritožbeni razlog: v sklepu je napačno uporabljeno pravo, ker v točkah 31 in 32 tega sklepa niso bile upoštewane trditve pritožnice v zvezi z učinkovitostjo vrednotenja 2 in ker niso bili upoštevani dokumenti iz spisa, ki te trditve potrjujejo.

Sedmi pritožbeni razlog: v točki 42 sklepa je napačno uporabljeno pravo, ker je obrazložitev brez podlage.

Osmi pritožbeni razlog: v sklepu ni bila upoštevana trditev pritožnice o uporabi člena 21(1)(c) Uredbe št. 806/2014 v zvezi z izpolnjevanjem zahteve po ločljivosti, zato je obrazložitev v točki 42 sklepa napačna.

B) Pritožbeni razlogi, ki se nanašajo na razloge za nedopustnost tožbe, ker je bilo v sklepu ugotovljeno, da bi bila delna razveljavitev odločitve o reševanju, ki jo je zahtevala pritožnica, v nasprotju z načelom enakega obravnavanja upnikov istega razreda.

Deveti pritožbeni razlog: v točkah 48 in 51 sklepa je bila storjena napaka pri presoји trditev pritožnice.

Deseti pritožbeni razlog: v točkah 45 in 46 sklepa je bilo napačno uporabljeno pravo, ker je bilo za bone BPEF neupravičeno uporabljeno splošno načelo reševanja iz člena 15(1)(f) Uredbe št. 806/2014.

Enajsti pritožbeni razlog: v točkah od 44 do 46 in 51 sklepa je bilo napačno uporabljeno pravo, ker je bilo za bone BPEF napačno uporabljeno načelo enakega obravnavanja, poleg tega pa je bila podana napačna obrazložitev.

C) Pritožbeni razlog, ki se nanaša na razlog za nedopustnost zahtev za razveljavitev vrednotenj 1 in 2

Dvanajsti pritožbeni razlog: v sklepu (točka 55) je navedeno, da je treba zahtevo za razveljavitev vrednotenj 1 in 2 zavreči kot nedopustno zgolj zaradi nedopustnosti zahteve za delno razveljavitev odločitve o reševanju, ki jo je podala pritožnica.

D) Pritožbeni razlog, ki se nanaša na razlog za nedopustnost odškodninskega zahtevka

Trinajsti pritožbeni razlog: v sklepu (točka 66) je zavrnitev odškodninskega zahtevka pritožnice utemeljena izključno z nedopustnostjo zahteve za razveljavitev pretvorbe bonov BPEF v delnice družbe Banco Popular.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tallinna Ringkonnakohus (Estonija)
7. januarja 2020 – Sotsiaalministeerium/Innove SA

(Zadeva C-6/20)

(2020/C 87/18)

Jezik postopka: estonščina

Predložitveno sodišče

Tallinna Ringkonnakohus

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sotsiaalministeerium

Tožena stranka: Innove SA

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člena 2 in 46 Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev ⁽¹⁾ razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni zakonodaji, kot je člen 41(3) Riigihangete seadus (RHS) (zakon o javnih naročilih), v skladu s katero mora javni naročnik, če zakon določa posebne zahteve za dejavnosti, ki se opravljajo na podlagi javnega naročila, v obvestilu o razpisu navesti, katere odobritve ali dovoljenja za opravljanje dejavnosti so potrebna za opredelitev ponudnika kot ponudnika, ki izpolnjuje pogoje, zaradi preverjanja izpolnjevanja posebnih zakonskih zahtev v obvestilu o razpisu zahtevati predložitev dokazila o dovoljenju za opravljanje dejavnosti ali odobritvi in ponudnika, če nima ustreznega dovoljenja za opravljanje dejavnosti ali odobritve, zavrniti kot ponudnika, ki ne izpolnjuje pogojev?
2. Ali je treba člena 2 in 46 Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev skupaj razlagati tako, da nasprotujeta temu, da javni naročnik pri naročilu o nabavi pomoči v hrani, ki presega mednarodno mejno vrednost, za ponudnike določi izbirno merilo, v skladu s katerim morajo vsi ponudniki, ne glede na to, kje so doslej opravljali dejavnost, že pri oddaji ponudb imeti dovoljenje za opravljanje dejavnosti ali biti odobreni v državi, v kateri se odobri pomoč v hrani, tudi če ponudnik doslej ni opravljal dejavnosti v tej državi članici?
3. Če je odgovor na zadnje vprašanje pritrdilen:
 - a) Ali je treba člena 2 in 46 Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev šteti za določbi, ki sta tako jasni, da se zoper njiju ni mogoče sklicevati na načelo varstva legitimnih pričakovanj?
 - b) Ali je treba člena 2 in 46 Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev razlagati tako, da je mogoče položaj, v katerem javni naročnik pri javnem razpisu o pomoči v hrani od ponudnikov na podlagi zakona o živilih zahteva, da imajo že ob oddaji ponudbe dovoljenje za opravljanje dejavnosti, šteti za očitno kršitev veljavne zakonodaje, malomarnost ali zlorabo, ki nasprotuje sklicevanju na načelo varstva legitimnih pričakovanj?

⁽¹⁾ Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 7, str. 132)

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht
(Nemčija) 9. januarja 2020 – L.R./Bundesrepublik Deutschland

(Zadeva C-8/20)

(2020/C 87/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: L.R.

Tožena stranka: Bundesrepublik Deutschland

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je nacionalna ureditev, na podlagi katere je mogoče prošnjo za mednarodno zaščito zavreči kot nedopustno naknadno prošnjo, kadar je bil neuspešni prvi azilni postopek izveden na Norveškem in ne v državi članici EU, v skladu s členom 33 (2)(d) in členom 2(q) Direktive 2013/32/EU ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Direktiva 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite (UL 2013, L 180, str. 60).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Cour d'appel de Bruxelles (Belgija)
14. januarja 2020 – Top System SA/État belge

(Zadeva C-13/20)

(2020/C 87/20)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour d'appel de Bruxelles

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Top System SA

Nasprotna stranka: État belge

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 5(1) Direktive 91/250/EGS Sveta z dne 14. maja 1991 o pravnem varstvu računalniških programov ⁽¹⁾ razlagati tako, da zakonitemu pridobitelju računalniškega programa omogoča, da izvede dekompiliranje računalniškega programa v celoti ali njegovega dela, če je to dekompiliranje potrebno, da mu omogoči popravek napak, ki vplivajo na delovanje navedenega programa, tudi kadar popravek pomeni deaktiviranje funkcije, ki vpliva na pravilno delovanje uporabniškega programa, katerega del je ta program?
2. Če je odgovor pritrdilen, ali morajo biti poleg tega izpolnjeni tudi pogoji iz člena 6 Direktive ali drugi pogoji?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta z dne 14. maja 1991 o pravnem varstvu računalniških programov (UL, posba izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 114).

Tožba, vložena 17. januarja 2020 – Evropska komisija/Kraljevina Švedska

(Zadeva C-22/20)

(2020/C 87/21)

Jezik postopka: švedščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: E. Manhaeve, C. Hermes, E. Ljung Rasmussen in K. Simonsson)

Tožena stranka: Kraljevina Švedska

Predlogi tožече stranke

Tožecha stranka Sodišču predlaga, naj

- ugotovi, da Kraljevina Švedska ni izpolnila obveznosti iz člena 4(3) Pogodbe o Evropski uniji s tem, da Komisiji ni zagotovila informacij, ki jih ta potrebuje za oceno točnosti trditev, da aglomeraciji Habo in Töreboda izpolnjujeta zahteve iz Direktive Sveta z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode, ⁽¹⁾
- ugotovi, da Kraljevina Švedska ni izpolnila obveznosti iz člena 4 v povezavi s členoma 10 in 15 Direktive 91/271/EGS s tem, da ni zagotovila, da je komunalna odpadna voda iz aglomeracij Lycksele, Malå, Mockfjärd, Pajala, Robertsfors in Tännadalen pred izpustom obdelana v sekundarnem postopku čiščenja ali primerljivem postopku v skladu z zahtevami direktive;
- ugotovi, da Kraljevina Švedska ni izpolnila obveznosti iz člena 5 v povezavi s členoma 10 in 15 Direktive 91/271/EGS s tem, da ni zagotovila, da je komunalna odpadna voda iz aglomeracij Borås, Skoghall, Habo in Töreboda pred izpustom podvržena strožjemu postopku čiščenja kot je tisti, opisan v členu 4 direktive, v skladu z zahtevami iz iste direktive, in
- Kraljevini Švedski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

- V skladu s členom 4(1) Direktive Sveta 91/271/EEC države članice zagotovijo, da je komunalna odpadna voda iz aglomeracij določene velikosti pred izpustom obdelana v sekundarnem postopku čiščenja ali primerljivem postopku.
- Poleg tega morajo države članice v skladu s členom 5 direktive zagotoviti, da je komunalna odpadna voda iz aglomeracij določene velikosti pred izpustom v občutljiva območja podvržena strožjemu postopku čiščenja kot je tisti, opisan v členu 4 .
- Člen 4(3) v povezavi s točko B.2 in tabelo 1 Priloge I k direktivi — ter člen 5(3) v povezavi s točko B.3 in tabelo 2 Priloge I k direktivi za primere izpustov iz aglomeracij s populacijskim ekvivalentom nad 10 000 — določa zahteve, ki se uporabljajo za izpuste očiščene odpadne vode (v nadaljevanju: zahteve glede izpustov). Te zahteve določajo, kolikor je to upoštevno za to zadevo, mejne vrednosti za biokemijsko potrebo po kisiku (BPK), kemijsko potrebo po kisiku (KPK) in dušik.
- Člen 15 v povezavi s točko D Priloge I k direktivi določa zahteve, ki se uporabljajo za spremljanje in vrednotenje skladnosti z zahtevami glede izpustov. V okviru teh zahtev je določeno število letnih vzorcev in intervali njihovega odvzeta (v nadaljevanju: zahteve glede kontrole).
- Člen 10 direktive določa zahteve, ki se uporabljajo za načrtovanje, izgradnjo, upravljanje in vzdrževanje čistilnih naprav, ki so zgrajene zaradi izpolnjevanja zahtev glede izpustov.
- Komisija po presoji informacij, ki jih je predložila Švedska, meni, da Švedska ne izpolnjuje zahtev iz člena 4 v povezavi s členoma 10 in 15 zadevne direktive za šest aglomeracij, ker niso izpolnjene zahteve glede izpustov in/ali zahteve glede kontrole.
- Komisija po presoji informacij, ki jih je predložila Švedska, tudi meni, da Švedska ne izpolnjuje zahtev iz člena 5 v povezavi s členoma 10 in 15 direktive za dodatne štiri aglomeracije, ker niso izpolnjene zahteve glede izpustov.
- Švedska glede dveh aglomeracij navaja, da so zahteve glede izpustov dušika izpolnjene zaradi naravnega zadrževanja. Vendar pa Švedska Komisiji ni posredovala informacij, ki jih ta potrebuje za oceno točnosti trditve Švedske glede obsega naravnega zadrževanja in posledično skladnostjo z zahtevo direktive glede odstranitve dušika. Komisija meni, da je Švedska s tem kršila načelo lojalnega sodelovanja iz člena 4(3) PEU.

⁽¹⁾ UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 26.

Tožba, vložena 29. januarja 2020 – Evropska komisija/Helenska republika**(Zadeva C-51/20)**

(2020/C 87/22)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Bouchagiar in B. Stromsky)

Tožena stranka: Helenska republika

Predlogi tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Helenska republika s tem, da ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe Sodišča z dne 9. novembra 2017 v zadevi C-481/16, Komisija/Grčija, EU:C:2017:845, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi te sodbe in na podlagi člena 260(1) PDEU,
- odredi, da mora Helenska republika Komisiji plačati denarno kazen v višini 26 697,89 EUR za vsak dan zamude pri izvršitvi sodbe Sodišča z dne 9. novembra 2017 v zadevi C-481/16 za obdobje od dneva, ko bo razglašena sodba v tej zadevi, do dneva, ko bo sodba z dne 9. novembra 2017 v celoti izvršena,
- odredi, da mora Helenska republika Komisiji plačati pavšalni znesek, ki se določi tako, da se dnevni znesek v višini 3 709,23 EUR pomnoži s številom dni, minulih od izdaje sodbe z dne 9. novembra 2017 do dneva izdaje sodbe v tej zadevi,
- Helenski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Helenska republika bi morala v skladu s sklepom Evropske komisije z dne 27. marca 2014 v zadevi SA.34572 v štirih mesecih izterjati nezdružljive pomoči, ki so bile dodeljene družbi Larco, in Komisijo pravno zadostno obvestiti o sprejetju ukrepov, potrebnih za ta namen. Pri zadevnih pomočeh je šlo za državno poroštvo v korist družbe Larco za leta 2008, 2010 in 2011 in za sodelovanje države pri povečanju kapitala te družbe v letu 2009.

Komisija je 2. septembra 2016 pri Sodišču vložila tožbo zaradi kršitve člena 108(2) PDEU (zadeva C-481/16). Sodišče je 9. novembra 2017 odločilo, da Helenska republika s tem, da v določenem roku ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za izvršitev sklepa Komisije, in s tem, da Komisije ni obvestila o ukrepih, sprejetih na podlagi tega sklepa, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi členov 3 in 5 zadevnega sklepa ter na podlagi Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Helenska republika s tem, da ni sprejela ukrepov za izvršitev sodbe Sodišča z dne 9. novembra 2017, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima na podlagi samega sklepa in na podlagi člena 260(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Tožba, vložena 4. februarja 2020 – Evropska komisija/Zvezna republika Nemčija**(Zadeva C-57/20)**

(2020/C 87/23)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Pethke in J. Jokubauskaitė, agenta)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Predloga tožeče stranke

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj odloči:

- Zvezna republika Nemčija je s tem, da je pavšalno ureditev uporabila načeloma za vse kmete, ne glede na to, ali bi jim uporaba splošne ureditve DDV ali posebne ureditve za mala podjetja povzročila težave, in s tem, da je uporabila stopnjo pavšalnega nadomestila, ki povzroča strukturno nadkompenzacijo plačanega vstopnega davka, kršila svoje obveznosti na podlagi člena 296(1) in člena 299 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ⁽¹⁾;
- Zvezna republika Nemčija nosi stroške postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prvi tožbeni razlog: kršitev člena 296(1) Direktive 2006/112/ES

Komisija v prvem tožbenem razlogu navaja, da je Zvezna republika Nemčija s tem, da je pavšalno ureditev uporabila za vse kmete, ne glede na morebitne težave, ki bi jih kmetom povzročila uporaba splošne ureditve DDV ali posebne ureditve za mala podjetja, kršila člen 296(1) Direktive 2006/112.

S členom 296 Direktive 2006/112 se zahteva ustrezno razlikovanje med kmeti, ki so lahko upravičeni do pavšalne ureditve. Tako je pogoj za to, da so kmeti upravičeni do te ugodnosti, ta, da imajo težave pri uporabi splošne ureditve DDV ali posebne ureditve iz poglavja 1. Zvezna republika Nemčija kmetov, ki so upravičeni do te ugodnosti, ni izbrala na podlagi tega merila.

Tožeča stranka v drugem tožbenem razlogu navaja, da je Zvezna republika Nemčija kršila člen 299 Direktive 2006/112, ker stopnja pavšalnega nadomestila, ki jo je določila, povzroča strukturno nadkompenzacijo vstopnega davka, ki so ga kmetje pavšalisti dejansko plačali.

V izračunu se po eni strani storitve pogodbenih ponudnikov kmetijskih storitev odštejejo od prometa celotnega kmetijskega sektorja, po drugi strani pa se od obremenitve celotnega kmetijskega sektorja z vstopnim davkom odšteje samo vstopni davek, ki ga plačajo kmeti, ki so obdavčeni po splošni ureditvi, ne pa tudi vstopni davek, ki ga plačajo ponudniki kmetijskih storitev. Iz tega izhaja strukturna nadkompenzacija s pavšalnim nadomestilom vstopnega davka, ki ga plačajo kmetje pavšalisti.

⁽¹⁾ UL 2006, L 347, str. 1.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 12. decembra 2019 – KF/SATCEN

(Zadeva T-619/19 R)

(Odločba o uvedbi upravne preiskave – Predlog za odlog izvršitve odločbe – Predlog za izdajo začasne odredbe – Nedopustnost – Neobstoj nujnosti)

(2020/C 87/24)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: KF (zastopnika: A. Kunst, odvetnik, in N. Macaulay, barrister)

Tožena stranka: Satelitski center Evropske unije (zastopnik: A. Guillerme, agent)

Predmet

Predlog na podlagi členov 278 in 279 PDEU za odlog izvršitve odločbe direktorja Satelitskega centra Evropske unije z dne 3. julija 2019 o ponovni uvedbi upravne preiskave glede KF.

Izrek

1. Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.
2. Odločitev o stroških se pridrži.

Tožba, vložena 11. decembra 2019 – Multi-Service/Komisija

(Zadeva T-873/19)

(2020/C 87/25)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Multi-Service S.A. (Kwidzyn, Poljska) (zastopnik: P. Jankowski, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost Sklepa Komisije ARES (2019) 6103796 z dne 3. oktobra 2019 v zvezi s stanjem vpisa v evidenco v skladu z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2019/661, številka vpisa 9920, in odredi ponovni vpis podjetja v evidenco;
- Komisiji naloži plačilo stroškov,
- dopusti, da se dopis z dne 23. oktobra 2019 uporabi kot dokaz.

Tožbeni razlog in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja en razlog.

Toženi stranki očita kršitev člena 17 Uredbe št. 517/2014 v povezavi s členom 6 Izvedbene uredbe 2019/661, ker je bila vpis tožečega podjetja neupravičeno izbrisan iz evidence fluoriranih ogljikovodikov (HFC).

Tožba, vložena 31. decembra 2019 – GABO:mi/Komisija**(Zadeva T-881/19)****(2020/C 87/26)***Jezik postopka: angleščina***Stranki**

Tožeča stranka: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (München, Nemčija) (zastopnik: C. Mayer, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- toženi stranki naloži, da tožeči stranki plača 1 680 681,82 EUR, skupaj z obrestmi v višini 76 552,60 EUR;
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: tožena stranka mora nadomestiti upravičene stroške.

- Tožeča stranka je izvedla svoje storitve v skladu z FP6 in FP7 sporazumov o dodelitvi sredstev. Med 1. avgustom 2015 in 30. aprilom 2016 je tožeča stranka delala na skupno 37 raziskovalnih projektih. Od 1. maja 2016 do 30. junija 2016 je tožeča stranka izvedla svoje storitve na skupno 38 raziskovalnih projektih. Vsi stroški, ki so nastali v teh obdobjih, so izpolnili merila za nadomestitev upravičenih stroškov, ki je določena v sporazumih o dodelitvi sredstev, h kateremu sta pristopili obe stranki (člen II.14.1). Tožena stranka teh stroškov še ni nadomestila. Tožena stranka je zavezana, da nadomesti te stroške v skladu s sporazumi o dodelitvi sredstev.

2. Drugi tožbeni razlog: poboti v obdobju med avgustom 2015 in aprilom 2016 so brez učinka.

- Poboti v obdobju med avgustom 2015 in aprilom 2016 so v skladu z nemškim insolvenčnim pravom brez učinka. V zvezi z delnim zneskom 274 248,27 EUR izhaja neučinkovitost pobotov iz člena 95(1), tretji stavek, Insolvenzordnung (zakon o postopkih zaradi insolventnosti, InsO). V zvezi s pobotom preostalega zneska 1 144 394,33 EUR, so v skladu z odločbo z dne 25. septembra 2018, *GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG/Komisija* (zadeva T-10/16, EU:T:2018:600), poboti v skladu s členom 96 (1), tretji stavek, InsO, v povezavi s členom 133(1) InsO, brez učinka (prejšnja različica).

3. Tretji tožbeni razlog: pobot v obdobju predhodnega postopka zaradi insolventnosti (od maja do junija 2016) je brez učinka
- Poboti, ki jih je izvedla tožena stranka v obdobju med majem in junijem 2016 so brez učinka na podlagi člena 96 (1), tretji stavek, InsO, v povezavi s členom 130(1), točka 2, InsO. Člen 96(1), tretji stavek, InsO, določa neučinkovanje v zvezi s postopki zaradi insolventnosti, ki se razglasi pred začetkom postopka zaradi insolventnosti ali pa po tem, če je bila pravica do pobota pridobljena na izpodbojen način.

Tožba, vložena 3. januarja 2020 – Sieć Badawcza Łukasiewicz – Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii/Komisija

(Zadeva T-4/20)

(2020/C 87/27)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Sieć Badawcza Łukasiewicz – Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii (Wrocław, Poljska) (zastopnik: Ł. Stępkowski, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi, da pogodbeni terjatev tožene stranke, navedena v dopisu z dne 13. novembra 2019 (opr. št. Ares (2019) 6993009) z navedenim datumom 12. november 2019, in v šestih opominih, ki jih je izdala tožena stranka skupaj s spremnim dopisom, v skupnem znesku 180 893,90 EUR, ki je sestavljen iz 164 449 EUR glavnice in 16 444,90 zamudnih obresti, ne obstaja, in zato:
- razglasi, da so stroški za osebje, ki so predmet tožbe, upravičeni stroški, ki jih tožena stranka mora plačati; in
- toženi stranki naloži, naj tožeči stranki plača znesek 180 893,90 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi po belgijskem pravu v višini 8 % letno od vključno 24. decembra 2019 do datuma plačila glavnice; in
- podredno, v delu v katerem je dopis tožene stranke z dne 13. novembra 2019 (opr. št. Ares (2019) 6993009) izpodbojni akt, sklep Komisije iz tega dopisa razglasi za ničen.
- Vsekakor toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tožbene razloge, navedene spodaj.

1. Prvi primarni tožbeni razlog: kršitev pogodbe: kršitev člena II.14(1)(a)(b) v povezavi s členi II.6(6), II.22(6) in II.24(1) prilog II k sporazumih o nepovratnih sredstvih št. 248577-C2POWER, 257626-ACROPOLIS in 215669-EUWB.
2. Drugi primarni tožbeni razlog: kršitev upoštevne prava, namreč belgijskega prava: kršitev členov 1134, 1135 in 1315 belgijskega civilnega zakonika.
3. Tretji primarni tožbeni razlog: kršitev upoštevne prava, namreč poljskega prava: kršitev členov 11³, 18§ 2 and 140 poljskega zakonika o delovnih razmerjih.

4. Četrty primarni tožbeni razlog: tožena stranka dolguje zakonske obresti na podlagi splošnega načela prava Unije glede zakonskih obresti in na podlagi belgijskega prava.
5. Peti primarni tožbeni razlog: kršitev načela legitimnih pričakovanj, ker je tožena stranka ponudila natančna in brezpogojna zagotovila, ki niso bila spoštovana.
6. Šesti primarni tožbeni razlog: se nanaša na stroške, pri čemer se predlaga, naj se toženi stranki naloži plačilo stroškov kot stranki, ki ni uspela.
7. Prvi podredni tožbeni razlog: kršitev pravice do obrambe, ker tožena stranka ni predložila dokazov in ni zaslišala tožeče stranke.
8. Drugi podredni tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji, ker je tožena stranka napačno ugotovila dejansko stanje in ni predložila sklenjenega kroga indicev.
9. Tretji podredni tožbeni razlog: kršitev obveznosti obrazložitve, ker tožena stranka ni navedla obrazložitve in ker je zavrnila pojasnitev svojega stališča.
10. Četrty podredni tožbeni razlog: kršitev načela legitimnih pričakovanj, ker je tožena stranka ponudila natančna in brezpogojna zagotovila, ki niso bila spoštovana.
11. Peti podredni tožbeni razlog: se nanaša na stroške, pri čemer se predlaga, naj se toženi stranki naloži plačilo stroškov kot stranki, ki ni uspela.

Tožba, vložena 7. januarja 2020 – Global Translation Solutions/Parlament

(Zadeva T-7/20)

(2020/C 87/28)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Global Translation Solutions Ltd. (Valeta, Malta) (zastopnik: C. Mifsud-Bonnici, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi ničnost odločbe Evropskega parlamenta z dne 28. oktobra 2019 o zavrnitvi ponudbe tožeče stranke za sklop 15, v zvezi s postopkom oddaje naročila TRA/EU19/2019 (¹);
- podredno, razglasi ničnost odločbe Evropskega parlamenta z dne 5. decembra 2019, da se sklop 15, v zvezi s postopkom oddaje naročila TRA/EU19/2019 odda samo enemu gospodarskemu subjektu; in
- Evropskemu parlamentu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: odločba Evropskega parlamenta z dne 28. oktobra 2019 o zavrnitvi njene ponudbe za sklop 15, v zvezi s postopkom oddaje naročila TRA/EU19/2019, je bila po mnenju tožeče stranke nezakonita v delu, v katerem temelji na nezadostnih dejanskih ugotovitvah, in sicer da format datoteke „.doc“ ni ustrezal zahtevam v zvezi z dokumentacijo za postopek javnega naročanja:
 - dokumentacija za postopek javnega naročanja naj ne bi bila dovolj jasna, določna in nedvoumna; in/ali

- format datoteke „doc“ je funkcionalno enakovreden formatu datoteke „docx“.
2. Drugi tožbeni razlog: odločba Evropskega parlamenta z dne 28. oktobra 2019 o zavrnitvi njene ponudbe za sklop 15, v zvezi s postopkom oddaje naročila TRA/EU19/2019, je bila nezakonita, ker:
- ravnanje Evropskega parlamenta ni bilo v skladu s členom 106(3) Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 1268/2012 ⁽²⁾ in je bilo v nasprotju s splošnimi načeli prava Unije, zlasti javnega naročanja, med drugim načelom sorazmernosti; in/ali
- ravnanje Evropskega parlamenta ni bilo v skladu s členom 96(2) Finančne uredbe ⁽³⁾ in splošnimi načeli prava Unije, vključno z načelom dobrega upravljanja in dolžnostjo skrbnega ravnanja.
3. Tretji tožbeni razlog: odločba Evropskega parlamenta z dne 5. decembra 2019, da se sklop 15, v povezavi s postopkom oddaje naročila TRA/EU19/2019 odda samo enemu gospodarskemu subjektu, je nezakonita v delu, v katerem krši temeljna načela prava Unije, zlasti javnega naročanja, in ni v skladu z razpisno dokumentacijo.

⁽¹⁾ UL 2019/S 54-123613

⁽²⁾ Delegirana Uredba Komisije (EU) št. 1268/2012 z dne 29. oktobra 2012 o pravilih uporabe Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije (UL 2012, L 362, str. 1)

⁽³⁾ Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL 2012, L 298, str. 1)

Tožba, vložena 20. januarja 2020 – West End Drinks/EUIPO – Pernod Ricard (The King of SOHO)

(Zadeva T-31/20)

(2020/C 87/29)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: West End Drinks Ltd (London, Združeno kraljestvo) (zastopnika: C. Hawkes, Solicitor, in C. Hall, Barrister)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Pernod Ricard SA (Pariz, Francija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka pred Splošnim sodiščem

Zadevna sporna znamka: prijava figurativne znamke Evropske unije The King of SOHO v zlati, temno rumeni, svetlo rumeni in smetanasti barvi – prijava št. 11 539 103

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 16. oktobra 2019 v zadevi R 1543/2018-1

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— izpodbijano odločbo razveljavi;

- razveljavi odločbo oddelka za ugovore;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajana tožbena razloga

- Kršitev člena 42(3) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 27. januarja 2020 – AV in AW/Parlament

(Zadeva T-43/20)

(2020/C 87/30)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: AV in AW (zastopnika: L. Levi in S. Rodrigues, odvetnika)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- to tožbo razglasi za dopustno in utemeljeno;
- razglasi ničnost izpodbijanih sklepov in toženo stranko po potrebi opomni na njeno obveznost na podlagi člena 266 PDEU, da v zvezi s to razglasitvijo ničnosti sprejme vse potrebne ukrepe glede tožečih strank, zlasti v zvezi s plačilom in napredovanjem;
- toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe zoper sklepa z dne 21. junija 2019, s katerima jima je Parlament naložil disciplinski sankciji nazadovanja za štiri razrede oziroma dva razreda, navajata pet razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev pravice do izjave, ker pristojni organ tožečih strank ni zaslišal.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev pravice do obrambe in načela dobrega upravljanja.
3. Tretji tožbeni razlog: nepravilnost pripravljalnih dejanj pred sprejetjem izpodbijanih sklepov. Tožeči stranki se v zvezi s tem sklicujeta na nepravilnost poročila Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) in mnenja disciplinske komisije.
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev členov 4 in 16 Priloge IX h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) ter načel prenosa pristojnosti in procesne avtonomije držav članic. Tožeči stranki trdita, da bi morala disciplinska komisija in organ za imenovanja na zaslišanju z dne 20. februarja 2018 preveriti veljavnost pooblastila odvetnika glede na portugalsko pravo. Dodajata, da bi morala disciplinska komisija in organ za imenovanja potem, ko sta bila opozorjena na neveljavnost pooblastila, vsekakor sprejeti ukrepe, ki so potrebni v disciplinskem postopku, zlasti v zvezi s tem, da tožeči stranki nista pritrdili dejstvu, ki so jima bila očitana, ter ugotovitvam urada OLAF in preiskovalcev.

5. Peti tožbeni razlog: kršitev člena 10 Priloge h Kadrovskim predpisom, ker naj sankciji ne bi bili sorazmerni s težo storjenih kršitev.

Tožba, vložena 28. januarja 2020 – Sahaj Marg Spirituality Foundation/EUIPO (Heartfulness)

(Zadeva T-48/20)

(2020/C 87/31)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Sahaj Marg Spirituality Foundation (Manapakkam, Indija) (zastopnik: E. Manresa Medina, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Podatki o postopku pred EUIPO

Zadevna sporna znamka: mednarodna registracija figurativne znamke Heartfulness, v kateri je imenovana Evropska unija – zahteva za registracijo št. 1433 232

Izpodbijana odločba: odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 26. novembra 2019 v zadevi R 1266/2019-4

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo vseh stroškov postopka.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 7(1)(c) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- kršitev člena 7(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- kršitev člena 7(2) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 29. januarja 2020 – Rothenberger/EUIPO – Paper Point (ROBOX)

(Zadeva T-49/20)

(2020/C 87/32)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Rothenberger AG (Kelkheim, Nemčija) (zastopnika: V. von Bomhard in J. Fuhrmann, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Paper Point Snc di Daria Fabbri e Simone Borghini (Arezzo, Italija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: prijava besedne znamke Evropske unije ROBOX – zahteva za registracijo št. 16462971

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 31. oktobra 2019 v zadevi R 210/2019-1

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- stroške postopka naloži EUIPO, in v primeru, da se tega postopka udeleži drugi udeleženec v postopku pred odborom za pritožbe, intervenientu.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 31. januarja 2020 – Mélin/Parlament

(Zadeva T-51/20)

(2020/C 87/33)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Joëlle Mélin (Aubagne, Francija) (zastopnik: F. Wagner, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugovor nezakonitosti razglasi za dopusten in ugotovi, da sta člena 33(1) in (2) ter 68(1) in (2) [Statuta poslancev Evropskega parlamenta];
- zato ugotovi neobstoje pravne podlage za sklep Generalnega sekretarja z dne 17. decembra 2019 in ga razglasi za ničnega;
- podredno, ugotovi kršitev člena 68(2) Statuta poslancev Evropskega parlamenta s strani Generalnega sekretarja in za ničnega razglasi sklep z dne 17. decembra 2019;

primarno:

- ugotovi, da je Joëlle Mélin predložila dokaz o delu njene pomočnice v skladu s členom 33(1) in (2) Statuta poslancev Evropskega parlamenta in s sodno prakso Sodišča Evropske unije;

posledično,

- za ničnega razglasi sklep Generalnega sekretarja Evropskega parlamenta z dne 17. decembra 2019, vročen z dopisom št. D202484 z dne 18. decembra 2019, ki je bil sprejet na podlagi člena 68 Sklepa predsedstva Evropskega parlamenta 2009/C 159/01 z dne 19. maja in 9. julija 2008, „o izvedbenih ukrepih v zvezi s Statutom poslancev Evropskega parlamenta“, kakor je bil spremenjen, s katerim je bila ugotovljen terjatev do tožeče stranke v znesku 130 339,35 EUR iz naslova neupravičeno plačanih zneskov v okviru parlamentarne pomoči in obrazložena njena izterjava;

- za nič en razglasi opomin št. 2019-2081 s katerim je bila tožeča stranka obveščena, da je bila zoper njo ugotovljena terjatev v skladu s sklepom Generalnega sekretarja z dne 17. decembra 2019, izterjava neupravičeno izplačanih zneskov parlamentarne pomoči, uporaba člena 68 Statuta poslancev Evropskega parlamenta na podlagi člena 68 izvedbenih ukrepov v zvezi s statutom poslancev ter členov od 98 do 101 Finančne uredbe;
- Evropskemu parlamentu naloži plačilo vseh stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: ugovor nezakonnosti zaradi kršitve načel pravne varnosti in zaupanja v pravo s členoma 33 in 68 izvedbenih ukrepov za Statut poslancev Evropskega parlamenta (v nadaljevanju: izvedbenih ukrepov), sprejetih s Sklepom predsedstva Evropskega parlamenta z dne 19. maja in 9. julija 2008, zlasti zaradi njihove nejasnosti in nenatančnosti. Tožeča stranka trdi, da nenatančnost izpodbijanih določb vodi do tega, da je treba pravna pravila razlagati v skladu s sodno prakso. Vendar pa so bila podrobna pravila o dokazu dela parlamentarne pomočnice s sodno prakso Montel oblikovana šele leta 2017, saj se je sodna praksa Gorostiaga iz leta 2005 nanašala le dokazilo o plačilu plač s strani tretjega subjekta. Izpodbijane določbe naj bi tako že od leta 2008 vsebovale elemente negotovosti in nejasnosti. Tožeča stranka dodaja, da kljub tveganju pravne negotovosti, Evropski parlament ni natančno in jasno uredil postopek parlamentarne pomoči, in tudi ni formalno določil obveznosti poslancev, da imajo in vodijo zapisnik, pa tudi ni določil seznama dovoljenih dokazov, ki jih je mogoče identificirati in časovno umestiti.
2. Drugi tožbeni razlog: bistvena kršitev postopka in kršitev pravice do obrambe. Tožeča stranka trdi, da je Generalni sekretar pred sprejetjem novega sklepa zavrnil kakršno koli zaslišanje in kakršen koli postopek, da od nje ni zahteval nobenih pojasnil ter da v spisu, ki ga je preučil, ni upošteval dodatne dokumentacije, ki jo je predložila v podporo svoji tožbi z dne 7. decembra 2018. Poleg tega meni, da ji je generalni sekretar, ker ni spoštoval postopka iz člena 68(2) izvedbenih ukrepov, odvzel možnost predložitve dodatnih dokazov, ter jo tako izpostavil tveganju, da bo Splošno sodišče zavrnilo te dokaze, ker niso bili predloženi presoji Generalnega sekretarja ob začetku postopka izterjave.

Tožba, vložena 3. februarja 2020 – Bezos Family Foundation/EUIPO – SNCF Mobilités (VROOM)

(Zadeva T-56/20)

(2020/C 87/34)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Bezos Family Foundation (Seattle, Washington, Združene države) (zastopnika: A. Klett in M. Schaffner, odvtenika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: SNCF Mobilités, établissement public à caractère industriel et commercial (Saint-Denis, Francija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka pred Splošnim sodiščem

Zadevna sporna znamka: prijava besedne znamke Evropske unije VROOM – zahteva za registracijo št. 17 569 997

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 20. novembra 2019 v zadevi R 1288/2019-5

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- zavrne ugovor št. B 3 051 050;
- dovoli registracijo prijave znamke Evropske unije „VROOM“ št. 17 569 997;
- EUIPO naloži, naj plača stroške postopka pred Splošnim sodiščem in pred EUIPO (odbor za pritožbe in oddelek za ugovore), vključno z nujnimi stroški tožeče stranke v teh postopkih.

Navajani tožbeni razlog

- Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 3. februarja 2020 – Group/EUIPO – Iliev (GROUP Company TOURISM & TRAVEL)

(Zadeva T-57/20)

(2020/C 87/35)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: bolgarščina

Stranke

Tožeča stranka: Group EOOD (Sofija, Bolgarija) (zastopnika: D. Dragiev in A. Andreev, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Kosta Iliev (Sofija, Bolgarija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: druga stranka pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: prijava figurativne znamke Evropske unije „GROUP Company TOURISM & TRAVEL“ v svetlo vijolični, sivi, črni, temno vijolični, oranžni, rdeči in rumeni barvi – Prijava št. 10 640 449

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba petega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 8. novembra 2019 v zadevi R 2059/2018-5

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO in morebitni intervenientki naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

— Kršitev člena 8(4) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 3. februarja 2020 – Sonova/EUIPO – Digitmarket (B-Direct)**(Zadeva T-61/20)****(2020/C 87/36)***Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina***Stranke**

Tožeča stranka: Sonova AG (Stäfa, Švica) (zastopnik: A. Sabellek, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Digitmarket – Sistemas de Informação SA (Maia, Portugalska)

Podatki o postopku pred EUIPO

Prijavitelj sporne znamke: tožeča stranka

Zadevna sporna znamka: mednarodna registracija besedne znamke B-Direct, v kateri je imenovana Evropska unija – mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska unija, št. 1 342 390

Postopek pred EUIPO: postopek z ugovorom

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 28. novembra 2019 v zadevi R 88/2019-1

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razveljavi izpodbijano odločbo;
- EUIPO naloži plačilo stroškov.

Navajani tožbeni razlog

— Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

